

jen nepravidelně a povaha jejího onemocnění, tuberkulosního rázu, vyvolávající opakující se hnisavé procesy, má za následek, že možnost jejího přijetí do práce jako krejčovské pomocnice jest, byť i její pracovní způsobilost ve zvoleném povolání nebyla úplně znemožněna, právě pro povahu onemocnění, zcela výjimečná, nelze dobře mluvit u ní ani o zaopatření v povolání, jemuž se vyučila, a vzniká tu proto povinnost nemanželského otce k případnému novému jejímu zaopatření. V tomto směru dovolatelka uplatňuje proti žalovanému oba nároky poukazem na ztrátu zaměstnání a nedostačující výživu v souhrnné částce 95.000 Kč, aniž uvedla, kolik z toho žádá z titulu výživy a kolik z titulu zaopatření a na jaké zaopatření, a aniž v tomto směru náležitě přednesla veškeré skutkové údaje k bezpečnému rozhodnutí o těchto nárocích potřebné. Soud, vycházející z jiného právního hlediska, nepostupoval arci v té příčině podle § 182 c. ř. s., by věc po stránce skutkové byla úplně vyjasněna.

Čís. 12605.

K účtování útrat v dovolacím řízení nestačí poukaz na normální sazby (tarif).

(Rozh. ze dne 12. května 1933, Rv II 96/33/2.)

Co do předchozího děje se poukazuje na čís. sb. 12.439. Návrh žalobkyně na opravu rozsudku dovolacího soudu Nejvyšší soud zamítl.

D ů v o d y:

Podle § 419 c. ř. s. může soud, jenž vynesl rozsudek, kdykoliv opravit chyby v psaní nebo v počtech nebo jiné patrné nesprávnosti v rozsudku nebo v jeho vyhotoveních. O žádný takovýto případ nejde v dovolacím rozsudku ze dne 10. března 1933 č. j. Rv II 96/33. Dovolací soud v něm nepřisoudil žalobkyni útraty dovolací odpovědi proto, že je neúčtovala, nýbrž jen v dovolací odpovědi poukázala na tarif. Poukaz takový bez specifikace útrat je podle § 54 c. ř. s. nedostačující k přisouzení útrat, poněvadž pro dovolací řízení nejsou stanoveny pevné sazby útratové. Uvádí-li nyní žalobkyně, májíc patrně na mysli ustanovení § 18 vládního nařízení ze dne 3. května 1923 č. 95 sb. z. a n., že nebylo jí třeba předkládati seznam útrat, když včas poukázala na normální sazby u soudu vyložené, jest jí opět odkázati na to, že pro dovolací soud nejsou normální sazby vyloženy, a že přehlídí, že odměny podle nomálních sazeb se vztahují na úkony a výdaje v jednoduchých a často se opakujících věcech, což v rozhodnutém případě nebylo. Z návrhů na přisouzení útrat podle tarifu nebylo lze vyčísti, že se navrhovatel chce spokojit s částkou 525 Kč, která by mu, jak nyní tvrdí, podle sazby advokátní byla příslušela prostě za sepsání dovolací odpovědi. Pro nedostatek zákonných podmínek § 419 c. ř. s. bylo zamítnouti návrh na opravu dovolacího rozsudku.